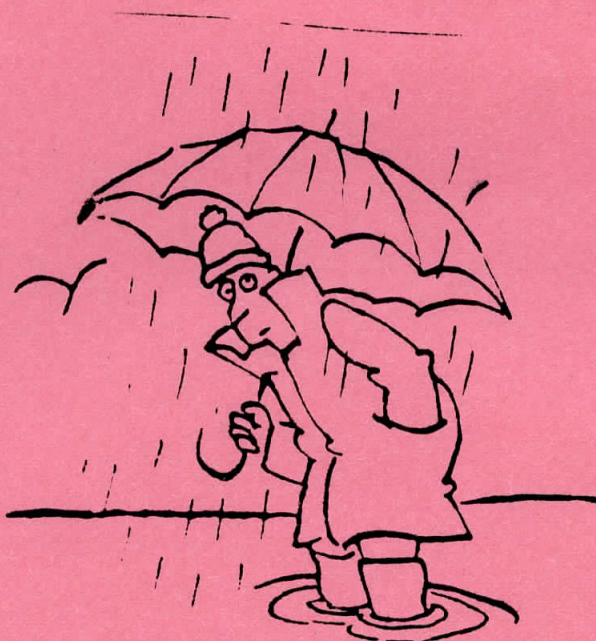

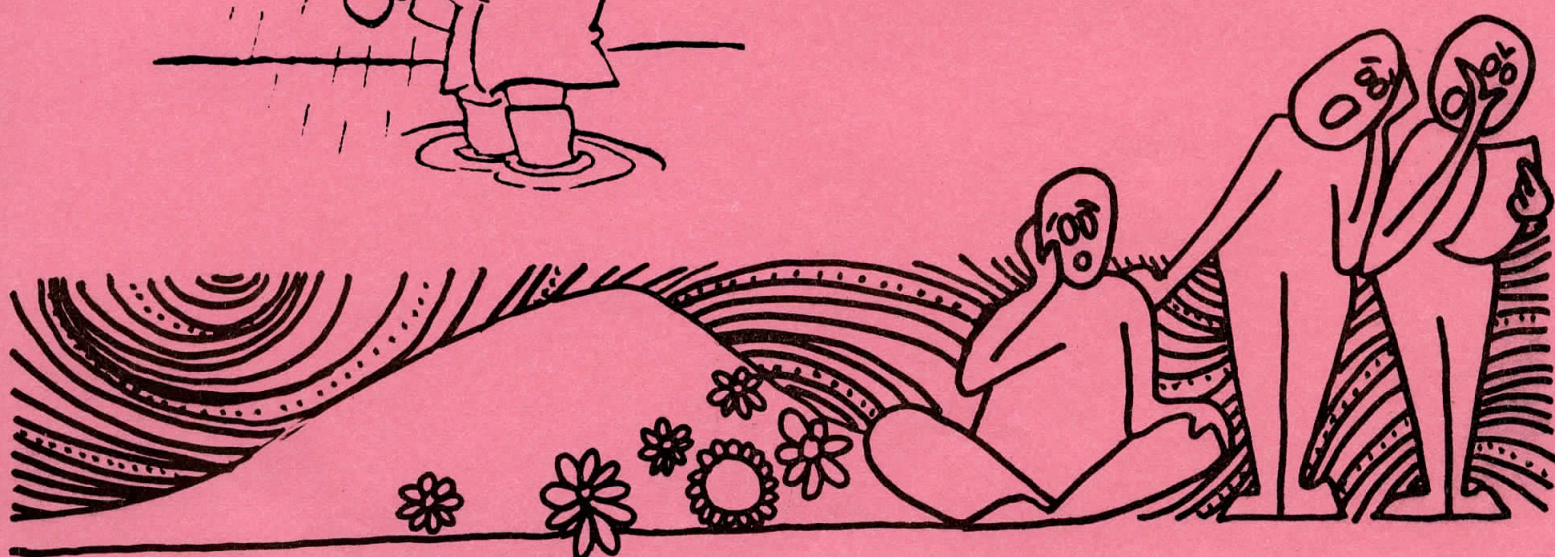

מספר 1013
י"ט באדר תשמ"ז
20.3.87

כפר הנשיא
עלון פנימי, לא לפרסום

אנחנו בבוץ?...

מזל טוב... מזל טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

19.3. אבישג עדר (בטעות לא הוזכר לפני שבוע)

22.3. שלו נמנוב

דניאלה לופוב

דינה בידק

רחל גינת

23.3. מינה סלע

ראובן מנדזיגורסקי

חיים בסו

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

23.3. שלומית ויהודה פרחי

25.3. ריבה וג'יק בן-נתן

27.3. רותי וגדי עמית

שושנה ולני יודאיקין

25.3. נטע אלמן

אליסון המאירי

27.3. רחל אבידזר

ליאור שוורצמן

דותן מעין

28.3. בטי עדר

בתיה ויטהם

עופר פרנק

ענת ניצן

נריה אגם

רימון פרנקלין

אייל איסטון

ל נ י ש ו א י ם

לגליה וליונתן

לג'נט וללוי

ולכל בני המשפחה

מכל אוכלוסייתנו הקוראת
רק אחד הגיב להזמנה
לשלוח לנו "מילים מחופשות".
"עשיתי את זה על כוס תה"
אמר לי. היות ולא היה זה
תורם צעיר, לא נתנו פרס!

ק ו ר - ח ת ן - כ ל ה - מ ל ח - ל ו ר ח - א י ש - ב ל ש - ע ו ר ל
ק ה ל - ש ע ר - ש א ר - ל ת ו ר
.....

מה נשמע?

* שוב מהתל בנו מזג-האוויר. זה לא שאין אנו רוצים את הגשם - להיפך - מפלס הכנרת וכל היתר - אבל - - - למה תמיד בפורים?

גם הפעם מזג-האוויר קילקל לא מעט לילדים את החג ולא איפשר להם לצאת כהלוכה ססגונית בחוצות המשק. חבל! ובכל זאת התפעלנו כולנו מה-עבודה שהשקיעו בעשיית הבובות הענקיות, בדקונים, ובכלל, בכומר ההמצאה של מטפלות והורים - כל שנה למצוא תחפושות לילדינו. יחד איתם נהנינו מהמסיבה בחדר-האוכל - אפילו שהיה קצת צפוף וקצת בלגן.

חידוש מעניין וחיובי היה קריאת מגילת אסתר בערב החג בחדר-האוכל. הקראת הקטעים היתה מלווה בהצגת ה"פורים-שפיל", הפעם על הבמה החדשה!

ובינתיים, נכון ליום שלישי, מופיעים הכרזות, הפוסטרים והקישוטים בכל פינה במשק, שמזמינים אותנו ל"כיכר דיזנגוף" במסיבת החברים ביום שישי. יש לציין במיוחד את קישוט "הבתים" שכבר הופיע מעל קירות חדר-האוכל - מעשה ידי מרקי.

גם האירוח-מנות, שהונהג שוב השנה - מתקדם יפה.

* ומבושא לנושא. היה מרתון-כלכלה. פרטים ראשונים קיבלתי ממיקל דוארי: בגלל החתונה של גליה ויונתן, שנערכה במועדון החברים, התקיימו הדיונים בחדר התצוגה של הכרזים והכול יכלו להתרשם כבר מהיציאות הראשונות של המפעיל. בסך-הכל ישבו במרתון המזכירות, ועדות המשק והחברה ונציגים מהתק"ם. הם קיבלו את הנתונים שלנו והרושם הכללי היה, שחושבים אותנו לקצת יותר מדי אופטימיים. פרטים נוספים באסיפות הקרובות. הלוואי ונהיה א נ ח נ ו הצודקים.

* באבוקדו היה בשבועות האחרונים מירוף בגד הזמן והגשם. מי שראה את החבר'ה חוזרים רטובים עד לשד עצמותיהם - מעריך את המאמץ שעשו. ויש שכר לעמל. אומרים שהיתה זאת עונה מצוינת ועד לימים האחרונים היתה לנו מיכסה בלתי-מוגבלת. גייסו מכל מיני מקומות את הקוטפים, אך הגיוס כשבת בוטל בגלל הגשם. כרגע יש הפסקה בקטיפ ואם לא יהיה חם בעתיד הקרוב, הפרי יהיה טוב גם בעוד זמן מה.

* השבוע גם היה משלוח של ברכרים, השני במספר עד כה - בינתיים הכול בצורה נסיונית. אם נחליט שאנו רוצים להיכנס לענף זה בצורה רצינית יותר, תהיינה הלהקות גדולות בהרבה משהיו עד כה.

* ומה עם הקומביין שאוסף את העופות, שהבטיחו לנו, ושמבטל את התורנויות הליליות למשלוח?

* ואחרון אחרון חביב - אנו מאחלים לאיזי דיכון החלמה מהירה אחרי הניתוח הקשה שעבר השבוע. מוסרים בשלב זה שהוא מתאושש. ד"ש חמה מהבית. החלמה מהירה גם לרוי אב, השוכב בבית"ח בצפת.

ולכל החברה חג שמח ושבת שלום -

י ע ל ב.

התנצלות על טעות

בכתבה של סדרן התחבורה שלפני שבוע נפלה טעות. המשפט המסיים "סע באוטובוס ותגיע בנוחות..." נאמר ע"י אילן, ולא כפי שנכתב. המדפיסה

בני קיבוץ/ בית/ קיבוץ.

מזמן לא הרגשתי רצון או צורך לכתוב ל"דברי הכפר" כמו השבוע. הטיעונים בכתבות של בטע, אילן ואדי על אי-קבלת בת-משק לקיבוץ מאוד הרגיזו אותי.

קודם כל עלי להצהיר, שהצבעתי בעד קבלת שרון, כי אני פשוט מכירה אותה ומחבת אותה, אולי במיוחד מפני שיצא לי להתווכח איתה לא מעט במשך השנים, וזה קירב אותנו, אבל אני יכולה בהחלט להבין, למה אנשים לא מועטים הצביעו נגד קבלת הזוג ואני מכבדת את זכותם לעשות כן. להאשים את האנשים האלה בנקמנות, זאת הוצאת דיבה. אני מכבדת את הבנתם של אנשים אלה ומניחה שהיו להם סיבות סבירות ומוצדקות להצביע כפי שהצביעו.

מה שמרגיז במיוחד במאמר של בטע היתה הטענה שהשתמעה מדבריה, כאילו שאין להם זכות להצביע נגד, כי: 1. הם לא נולדו כאן ולא מכירים את העבר של הקיבוץ. 2. הם לא ידעו ששילה עלתה לישראל על האוניה "אקסודוס". 3. הם לא ידעו שהוריה של שרון היו פה מההתחלה ונתנו את כל כוחם. 4. אין להם ילדים או שילדיהם עוד צעירים.

לדעתי, הטיעונים האלה הם אנטי-קיבוציים. לכל חבר יש זכות הצבעה שווה. נכון שצריך להתחשב ברגשות של חברים אחרים (ותיקים כצעירים), אבל אין לקבל חברים בזכות הוריהם. כל מועמד יושפט לפי מעשיו ואישיותו, גם בני-משק. כמובן שלבני-משק יש יתרון, אך עד גבול מסויים.

וכאן הנקודה של אדי. נכון שנוצר כאן תקדים - בת-משק שלא התקבלה כביכול לבית שלה, ל"משפחה" שלה. קודם כל, יש גם בעיר אנשים שלא יקבלו את בניהם לתוך ביתם לפי נוחיותם של הבנים. אבל טענה יותר חשובה היא שקיבוץ הוא לא רק משפחה, הוא יותר מזה! כמובן שיש לנו חובה לעזור לבנים שלנו, אם צריך - בלימודים, בתמיכה, ייעוץ וכו'. בנים יכולים להתארח אצל משפחתם כמעט ללא הגבלה. אך יש הבדל בין דאגה לבנים ועזרה כשצריך, לבין קבלתם לחברות!

לדעתי נוצר כאן תקדים מאוד בריא לקיבוץ. מעתה יהיה ברור שלא כל בן-משק יתקבל באופן אוטומטי לקיבוץ, כשהוא מחליט שהוא מעוניין בכך. אולי זה ימנע בעתיד עזיבות פזיזות. מאז ומתמיד אנו מביאים בני משק, המעוניינים בחברות, להצבעה באסיפה. אם קבלתם היתה אוטומטית, עושים כאן צחוק מתהליך דימוקרטי.

לסיכום - נכון שהחלטת האסיפה היתה מהממת, אך זהו קיבוץ. היו בעבר הרבה נושאים שהרוב החליט עליהם, כשתוצאות ההצבעה היו קשות לקבוצות שונות של אנשים.

שרה דבולט

לקראת ערעור באסיפה.

ידוע לי היטב, שקיימת אצלנו החלטה שאפשר לערער על החלטת אסיפה בשני תנאים: (א) שהערעור מתקיים תוך שבוע ימים לאחר ההחלטה ו- (ב) שישנו נימוק חדש לעניין שהוחלט עליו, שלא הובא לפני האסיפה. לשם הפורמליות בהגשת ערעור בנושא מועמדותם של שרון ועופר הייתי יכול לציין, שלא היתה אפשרות לקיים את הערעור באסיפה לאחר שבוע ימים, כי תוכננו שתי אסיפות על מצבנו הכלכלי. ובעניין נימוק חדש שלא הושמע באסיפה אפשר לטעון, למרות שזה נשמע מוזר ולא רלוונטי באוזני מספר חברים, שלא נכחו באסיפה הוריה של שרון, או לפחות לא דובר בכלל על תוצאות החלטה שלילית עבור ההורים. בסך הכל שמענו באסיפה הקדמה מוזרה ביותר על-ידי ועדת הקליטה, נאום שדוף של חבר אחד נגדם, נאום שדוף של חבר שני בעדם, ואז הצביעו.

אבל נגיד שכן היתה אפשרות לקיים את הערעור אחרי שבוע ימים ושאין נימוק חדש של ממש. ובגלל זה נידבק לפורמליות, אמנם רצויה בכל חברה, אבל מראש נסכים שאין

(לקראת ערעור באסיפה - המשך)

כל אפשרות בחברה מתוקנת לחשוב מחדש, לתחליט שישנם יוצאים מן הכלל, שמפעם לפעם החלטה מסוימת כל-כך מכניסה את החברה לדיכאון, כמו הפעם, שאסור לאסיפה להחליט שישבו מקום להידברות ומחשבה נוספת? כמה חברים ניגשו אלי ואמרו שלא באו לאסיפה, כי לא עלה על דעתם שהחלטה תהיה שלילית?

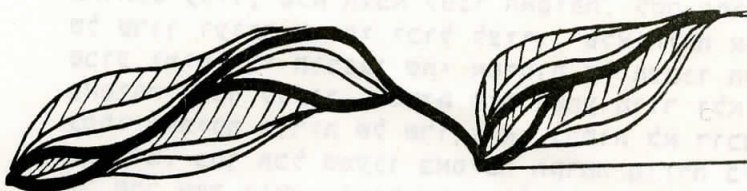
יש לי חילוקי דיעות עם בני משפחתי המבוגרים בבית! הם טוענים שלבן-משק ישנה זכות אוטומטית להיות חבר בו, בכל התנאים מחוץ לעניינים פוליטיים. (ועל נקודה זו האחרונה אינני בטוח שאפילו שם הם צודקים, כי לבן, לבית כפר הנשיא, יש מסורת חיובית ביותר בעזרתנו לקליטתו וחינוכו של אחד אצלנו שאפילו לא היה בן-משק!). אחרת, הם טוענים, הבית הקיבוצי אינו "בית" כפי שהעולם הרחב מכין את משמעות הביטוי "בית". אני אינני מסכים איתם. אני אומר שבעולם הרחב אצל משפחות "פרטיות" - לא במשפחה הקיבוצית אצלנו - גם שם אין זכות אוטומטית שבית ההורים הוא בכל תנאי בית הילדים! לא פעם קורה שההורים אומרים לבן: "תמצא לך מקום אחר להיות בו, אין לך מקום פה, כי אתה מעליב אותנו ואת ביתנו, את מנהיגנו ומסורתנו ודרך חיינו ואינך משתתף בתפקוד הבית ואתה - גרוע מכול - בז לחוקי המדינה בצורה גלויה". אנחנו יודים-עים שזה קיים "בחוץ" ואינני רואה בכך כל סתירה לדברי שיכול להיות שמפעם לפעם בצטרך להגיד דבר דומה לבן שיבקש חברות.

לכן השאלה בנקודה זו היא: מהו ואיפה הגבול שמאחוריו לא נקבל בן לחברות. האם "פה גדול" הוא סיבה מספקת לא לקבלו, האם אין מקום לטפל בשינוי התנהגות של אחד מבנינו? ועל זה יש להחליף מילה באסיפה, כפי שלא עשינו אי-פעם ועל נקודה זו, כאן ב"דברי הכפר", אין לי מה להוסיף לתוכנם של שלושת המאמרים בנדון, שהופיעו לפני שבוע.

וכאן הנימוק של "ההורים". אני מציע לחברים לקרוא שוב את שלושת המאמרים שהזכרתי, כי הם בעצם אמרו את הכול. אבל יש לי משהו אישי להגיד. עם ההחלטה השלילית מלפני שבוע קרה משהו הגרוע ביותר לחברתנו, כפי שאני מכיר אותה קרוב ל-40 שנה. היינו גאים תמיד שגם בנינו וצעירינו הלבישו על עצמם את המעיל של דרך-ארץ והתחשבות בפרט וסובלנות ואנושיות, שתמיד היו סימן היכר של כפר הנשיא. אני מקווה שהגלישה החברתית, שהיתה באסיפה, היתה מקרית בלבד. אם לא כך, נעלם מכיתנו המיוחד בו, שהיה ידוע בכל התנועה הקיבוצית.

אני מבקש מהחברים, צעיר כמבוגר, להצטייד באמפתיה, שיכניס את עצמו לנעליו של החבר ושל אלה שקרובים לו, כשעומדים לפני הכרעה חברתית. בואו - נחשוב שוב ומחדש.

משה בן-חיים

נר - זיכרון
כ"ג באדר - דוד לוי

זפנית הסנדלר באהבה.

הידד! סוף סוף הספקתי לגשת לכתיבת המשך למאמרי האחרון שבוודאי כבר שכחתם. ציינתי אז, שאחד הדברים החשובים, למי שרגליו ובריאותו חשובים לו, הוא לבדוק את הנעליים פעם בשבוע, כדי לקבוע האם הן זקוקות לתיקון. זכור שאפשר להשהות את התיקון עד שהנעל תתקלקל, ואז גם הסנדלר הטוב ביותר לא יעזור. יש מכסי מגן לעק-בים ואם אחד מהם נופל או נקרע, הנעל עצמה סובלת והשינוי בין שתי הנעליים יכול לגרום לתוצאות מזיקות לעמוד השדרה. מי שנועל נעליים לא מתאימות מסכן את ברי-אותו. האדם החכם דואג לשני דברים נוחים: מיטה וזוג נעליים, כי הוא מבלה את רוב חייו באחד משניהם. והנעליים, שרובנו לא חושבים עליהן הרכה, מה הן עושות למעננו? הן מגינות עלינו מפני החום והקור, משריטות ומחבורות. בעזרתן אנו מהלכים קילומטרים רבים בנוחיות. איך יסתדר האדם המודרני בלי נעליו? הגיע הזמן שתשמור עליהן.

חברים שהגיעו לסנדלריה בוודאי שמו לב לפוסטרים השונים התלויים על הקירות. הם עוסקים בבריאות הרגל והגוף. למען אלה שלא הזדמנו למקום עבודתי, הריני מביא העתק אחד מהם בפני קוראי: "איך מחלות רגליים משפיעות על מצב בריאותנו הכללי".

מלבד הפוסטרים הטכניים שעל הקיר, יש ציור יפה ומרענן שצייר הנרי בן-יהודה. כמה חברים שבאו לסנדלריה בשבוע האחרון הביטו בציור ושוחחו ביניהם:

- "הנרי בוודאי מדוכא ומתוסכל אחרי האסיפה האחרונה."
- על זה הגבתי: "כל בני המשפחה עצובים כרגע..."
- "אני לא מבינה איך חברים היו מסוגלים להצביע נגד שיכתם של בת-משק ומשפחתה לקיבוץ, במיוחד בתקופה שבה מזיזים שמים וארץ, כדי לשכנע יורדים לחזור ארצה."
- "האם היית באסיפה?"
- "לא, לצערי. הייתי בטוחה שפנייתם לחזור לקיבוץ כמועמדים תתקבל."
- "לא מפליא שתוצאת ההצבעה גורמת להפרדה בין חלקי משפחה. מעולם לא עשינו דבר כזה בכפר הנשיא. הדברים משתנים - זה מפחיד."

כאן התערבתי ואמרתי:

- "הנקודה העיקרית בעיני היא שיש תלות הדדית: רוב ילדינו זקוקים לתמיכת הו-ריהם, אפילו שהם כבר גדולים, והם גם זקוקים לחברה. רוב ההורים צריכים את קרבת ילדיהם ומצפים לתמיכת החברה. נדמה לי, שיש כמה ותיקים קשוחים שאולי אין להם בעיות כאלה והם, יחד עם חלק מן הצעירים, התעלמו מקיומה של בעיה אנושית."
- "לכולנו יש בעיות בסופו של דבר וכולנו נזדקק לתמיכת החברה. חבל שהחלטות מוטעות כאלו נופלות."

- "אני מניחה שלמעשה יש מצב של 'אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו' - מי שה-רים יד נגד קבלת בנים חוזרים, עלול למצוא את עצמו במצב דומה בעתיד."
- "כל המצב העצוב הזה מזכיר לי את המילים המפורסמות של ויליאם שייקספיר, כפי שכתב אותן ב'יולוס קיסר': הרע שבני האדם עושים ממשיך לחיות אחרי מותם והטוב נקבר עם עצמותיהם..."

ובאשר לעצמות: בפעם הבאה אביא בפניכם העתק פוסטר, המתאר את התפתחותן ומבנו של העצמות שברגל והחיוניות שכדאגה בעוד מועד לטיפול ברגלי תינוקות, כי בגיל זה צעות הבעיות. עד אז היו בריאים ותנו לנעליכם לעזור לכם.

מיק אלמן

HOW FOOT ILLS CAN AFFECT GENERAL BODY HEALTH

All parts of the body are linked to the same nervous network. This means that pain in one area can easily stir up trouble somewhere else in the system.

Pressure from crooked toes, ingrowing toe nails and corns can all make normal walking difficult. As a way of coping with the problem, people often develop a limp. This in turn throws the rest of the body off-balance, affecting the way they stand and move.

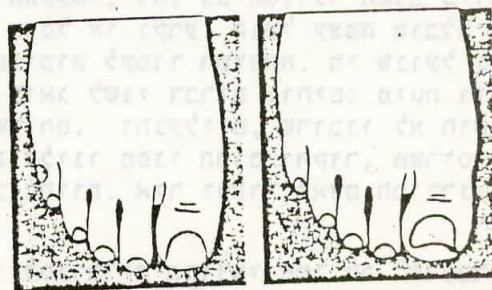
Now the way is open for all kinds of back, leg and other pains, from pins and needles to sciatica and backache. These extra strains may also produce headaches, making the sufferer tired and irritable.

It may seem a lot for just one corn to achieve, or just one blister. But feet are a notorious source of health problems, especially in later life, by which time there are not lasting remedies.

The only real cure is prevention. That means caring more for your children's feet from the start.

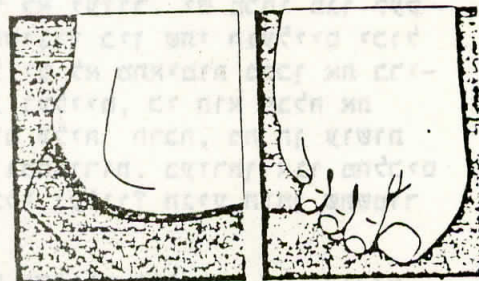
CORNS AND BUNIONS

Painful, crippling corns and bunions maybe caused by pressure from ill-fitting shoes. Once acquired they tend to remain - perhaps for life. ▼

BURSITIS BEHIND THE HEEL

A painful swelling caused by the pressure of a shoe that is too tight or by the continued rubbing of one that is too loose.

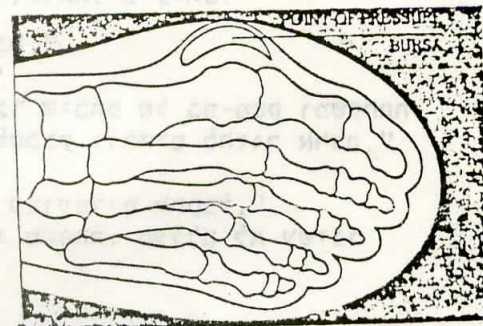

INGROWING TOE NAILS ▲

A shoe that is too narrow at the front presses the big toe against the second toe. This pushes up a ridge of flesh into which the nail may grow.

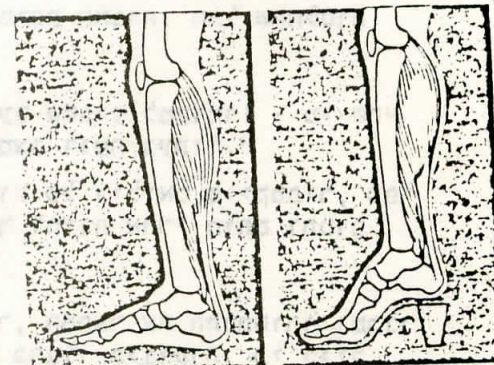
OVERLAPPING, CROOKED TOES ▲

Toes cramped by ill-fitting shoes may gradually and imperceptibly become deformed giving endless trouble in later life.

SECTION OF BURSA

The bursa (a liquid-filled sac protecting the joint) swells and becomes inflamed under pressure. In bad cases, an extra growth of bone, called Exostosis, may form.

NATURAL POSITION

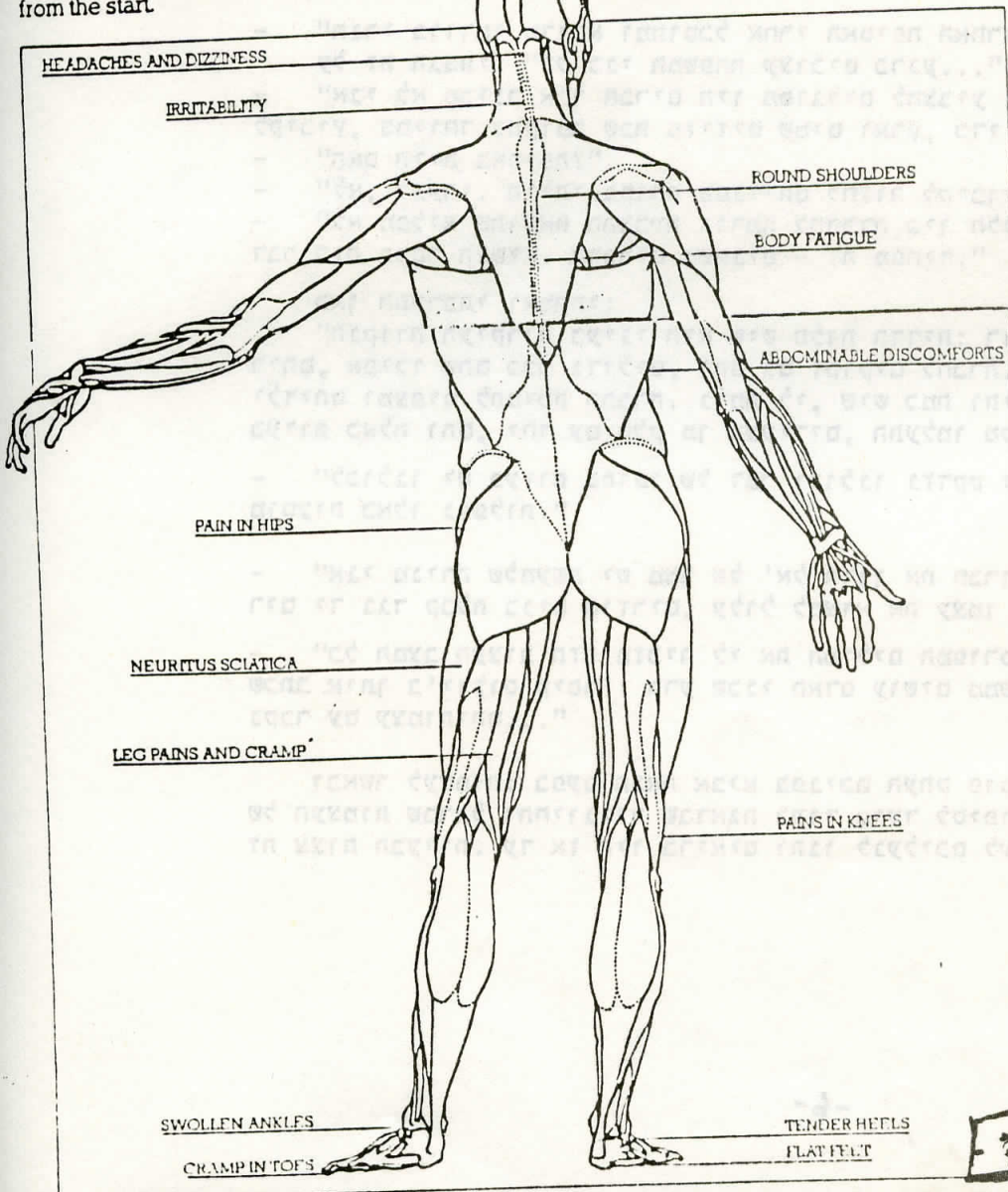
UNNATURAL SHORTENING IN A HIGH-HEELED SHOE

CALF MUSCLE

It is impossible to walk naturally and comfortably in high heels. The gait becomes stiff and awkward, the stride shortened and the body's weight is almost all on the ball of the foot.

Habitual wearing of high-heeled shoes cause shortening of the calf muscles. When the foot returns to its natural position the sudden enforced stretching of the muscle may result in severe aching or cramp.

Note: The wearing of ill fitting shoes can have only a bad effect on feet which already are defective in any way.

ה ס ב ר ק צ ר ל פ ו ס ט ר

לרוב החברים, השולטים באנגלית, אין צורך בתרגום. כדי לא לייגע את הקורא, אביא רק תרגום להסבר כללי ולא אתיחם לפירוט המחלות, אבל רצוי לשים לב שכאבים ובעיות אינם מוגבלים לכפות הרגליים או לרגליים בלבד.

"כל חלקי הגוף קשורים לאותה מערכת עצבים. משמעות הדבר היא שכאב באיזור אחד עלול לעורר בעיות במקום אחר במערכת. לחץ מאצבעות רגליים עקומות, ציפורניים החוד-רות לאצבעות ויבלות הופכים את ההליכה הנורמלית למשימה קשה. יש אנשים המתחילים לצלוע, כדי להקל על הבעיות האלה המופיעות. הליכה צולעת מערערת את שיווי משקלו של הגוף ומשפיעה על אופן התנועה והעמידה.

הבעיה הבאה מופיעה בכאבי-גב, רגליים ותופעות דומות, מ'נימול' ועד לכאבי-גב. המאמצים הגופניים שכאבים אלה מצריכים מביאים לכאבי-ראש לעיתים ואלה משאירים את הסובל עייף ועצבני.

נשמע מוגזם שיבלת או פצע קטן יכולים לגרום לכאבים כאלה, אבל הרגליים הן מקור ידוע לבעיות כריאות, במיוחד כשהאדם מזדקן. הדרך היחידה לעזור היא ע"י מניעה, זה אומר שיש לדאוג לטיפול נאות ברגלי הילד ולהמשיך משם."

מיק אלמן

החוג "חינוך לקרת זיקנה".

ועדת החבר המבוגר מודיעה על המחזור השלישי של החוג הנ"ל.

הכוונה היא לימוד הנושא ע"י העברת חומר עיוני, משולב בהתייחסות אישית. החוג יונחה ע"י אירנה וגרשי. עד כמה שאפשר יהיה הרכב החוג לפי החתך הגילאי של החברה.

לגבי חברים מבוגרים: זה אומר לעסוק בנושאים הקשורים לתהליך ההזדקנות, לחשוב על מה שקורה לנו וליחסים עם החברה הסובבת אותנו. זה אומר לחשוב ולתכנן, כדי ליהנות מהזיקנה, ולא להיפך.

לגבי הצעירים: זה אומר לחשוב, איך הקיבוץ יכול להתייחס לצרכים של המבוגרים ואיך לעודד אותם ולאפשר להם לחיות חיים מלאים ומשמעותיים. זה גם יתן מידע שיעזור להבין את התהליכים שעוברים על הוריהם.

מועד החוג: הפעם רוב הפגישות תתקיימנה באופן מרוכז במשך סוף-שבוע אחד, פלוס 3-2 פגישות נוספות בערבים. הכול אחרי פסח.

המפגשים בסוף-שבוע יהיו:

ביום שישי, 24.4.87 משעה 21.00 עד 23.00

ביום שבת, 25.4.87 " 8.00 עד 13.00

מספר המשתתפים בחוג מוגבל וזכות קדימה תינתן למי שנרשמו לחוג השני ונמנע מהם להשתתף.

חברים המעוניינים להצטרף לחוג או לקבל יותר פרטים, מתבקשים לפנות אל אירנה או אל גרשי.

ועדת החבר המבוגר

בספורט.

כתבה זו הגיעה למערכת עוד ביום חמישי שעבר, ואיחרה את "שעת האפס".

כ ד ו ר ס ל ב ס ג נ ו ן א ח ר

רציתי לספר לכם על הנצחון הגדול שלנו במשחק חצי גמר גביע המדינה נגד גן שמואל.
רציתי לספר לכם על הרגעים היפים בדרך הביתה לאחר הנצחון.

כל כך רציתי.....

אך לצערם של השחקנים נבצר ממני התענוג הזה, היות ונרצחנו בצורה מרגיזה.
מרגיזה משום שיכולנו לנצח, אך כוחם של השחקנים לא עמד להם.

כל כך רצינו לנצח וגם הקבוצה מגן שמואל, וכידוע לכם רק קבוצה אחת יוצאת כשיונה על העליונה. ההפסד הזה לא מפחית במאומה מגודל ההישג של העליה למשחק חצי גמר גביע, כי בהרכב השחקנים העומד לרשותינו אנחנו עשינו את המכסימום, ועל כל אחד מאיתנו מוטלת החובה להסיר את הכובע בפני הקבוצה שלנו, שעל משחקה בחצי הגמר קיבלה ים של מהמאות כמאמנים, טופטים ושחקני הקבוצה היריבה. ממש להתגאות.

לבסוף ברצוני להודות למועצה האזורית על שהעמידה אוטובוס לרשות האוהדים הנפלאים שבאו לעודד את השחקנים, ולבית כפר הנשיא על שלא חסך במאומה על-מנת לאפשר לנו להגיע מוכנים למשחק חשוב זה.

תודה, ולהתראות במשחקים הבאים.

ש ב י

ICHUD HAKVUTZOT VEKIBBUTZIM
SPECIAL CULTURAL ENTERPRISES
KIBBUTZ CHILD and FAMILY CLINIC

איחוד הקבוצות והקיבוצים
מפעלי תרבות מיוחדים
התחנה להדרכת הילד והמשפחה

אילת השחר טלפון: 06/935367 / מיקוד: 12200 ד.נ. גליל עליון

לכבוד המזכירות

וחברי כפר הנשיא

שלום רב!

הרבה תודות לכם על מברק הברכה ששלחתם

לי בקשר לקבלת התואר "יקיר הגליל".

למעשה כל הקיבוצים בגליל היו שותפים

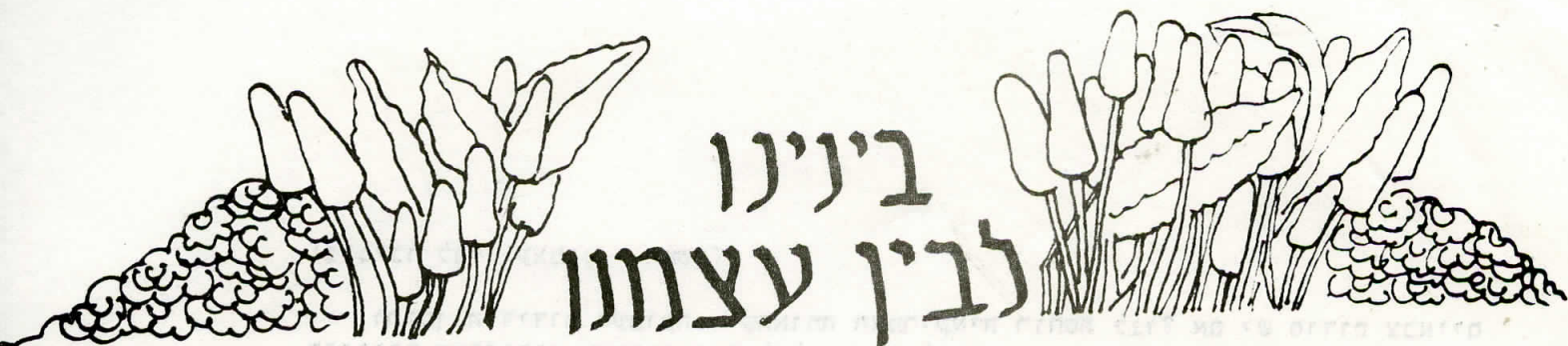
בייסוד והמשך התחנה. לא אני בלבד

יכולתי לבצע ולהחזיק מפעל זה.

כב"ח

גאולה גת

(התחנה להדרכת הילד והמשפחה)

פורים

קשה להבין, מדוע מכין כל החגים שקיזמים כלוח העברי אנחנו משקיעים מאמצים כל-כך גדולים בחג הפורים, שבו הסיפור הוא גועלי למדי, הכול מתרחש בגלות והמו- שיע לקהילה היהודית מופיע בדמות של אישה המצליחה להביא מלך רשע מתוכנית רצח- עם - שלה היה שותף ברצון וביודעין - רק הודות ליופיה.

מה משמח בחג זה, שמעוגן בסיפור שאיש אינו יודע, אם באמת אירע או הובא לתוך התנ"ך כמשל, שממנו ילמדו הדורות לקח? והאם אנו משננים את הלקחים לבנינו? הלא הגיע הזמן שכל אב ואם יגידו לבנותיהם ולבניהם, העומדים לצאת לבסיעה לחו"ל שאולי תיהפך לישיבת קבע: "בני, בתי, קראו את מה שכתוב במגילה ותבינו, מה צפוי בכל מקום שבו היהודי סומך על חסדי השלטון שרואה בו נטע זר". ואם ישיבו: "מה בינינו הישראלים, שרוצים להרוויח קצת לפני שנשוב הביתה (בעוד עשר, עשרים, שלו- שים... שנה) לבין יהודי המקום?" בצטט את דברי מרדכי לאסתר, שמפחדת לגשת למלך אחשוורוש: "אל תדמי בנפשך להימלט בית המלך מכל היהודים..." (אסתר ד', י"ג) בפראפרזה: "אל תשלו את עצמכם שתימלטו מגורל העם היהודי המקומי בישראליותכם, המתבטאת באי-השתייכות לשום מסגרת יהודית - לגבי שונא היהודים כולם שווים בפני הרדיפה וההשמדה".

אבל אנחנו לקחנו מהמגילה רק את "...והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב, לעשות אותם ימי משתה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" (אסתר ט', כ"ב). ואנחנו שותים ומתחפשים ולעיתים מגיעים להגזמה בטיפשות מעשינו. במקום שהחג יהיה חג משפחתי, גזרנו הפרדה מוחלטת: יש פורים של ילדים שמתקיים בתאריך הנכון, ויש בו עדיין קריאת המגילה (ללא הסבר) והופעות מרדניות. ויש פורים של מבוגרים, שמתקיים באיזה ליל שבת סמוך לפורים, כדי שיוכלו מי שהגזימו בשתייתם לבסות לפזר את אדי הכוהל למוחרת היום. מה רע בזה שמסיבת הפורים תקוים בערב הנכון וילכו לישון כשעה סבירה, בלי כאב-ראש אלכוהולי ובלי מאסות של פסולת - מתנת אביונים-תורנים?

פולארד והפוליטיקאים

ראש הממשלה נמוך-הקומה ניסה לגמד את פרשת פולארד באומרו: "אין מה לחקור. מי שיושע יודע ומי שלא יודע לא צריך לדעת." ובהזדמנות אחרת: "אין למדינת ישראל שום התחייבות לזוג פולארד. לא שכרנו אותם ולא הפעלנו אותם..." ושר-החוץ ושר הבטחון, שהם "שלנו", התעטפו בשתיקה ורק כאשר לחץ דעת הציבור כאן וכעס יהדות אמריקה עשו את שלהם, נאות שמעון פרס להתייחס ולתמוך בוועדת בירור. יש סכנה בכל התחמקות כזאת לדימוקרטיה: כשאף אחד לא ידע או אם ידע אינו מוכן להודות בכך ולהסיק מסקנות, יקום "האיש החזק" שלא מעטים כבר מייחלים לו וישליט סדר. ואז מדינת היהודים תהיה דיקטטורה פופוליסטית דתית או חילונית!

ויש עוד היבטים לטרגדיה היהודית-אנושית של יונתן פולארד ואשתו. אם הסודות שנזדמנו לו בתוקף עבודתו היו כאלה שבאמת הזיקו למדינת ישראל, שכנראה הוא אוהב, מה היה עליו לעשות? ומה עם הבעיה המתמדת של יהודי הגלות של נאמנות כפולה? מה קודם למה: נאמנות למדינה שבה אתה חי ושמתכרת לעמך למען אינטרסים לאומיים שלה - או נאמנות לעם שנמצא מעבר לים שאת שפתו אינך מכין, אבל הנך יודע בעומק נשמתך שהוא עמך ואסור שהוא יוקרב על מזבח הריאל-פוליטיק?!
 ⚡

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

והיכן הידידות העמוקה שהאומה האמריקאית רוחשת לנו? אם יש סודות צבאיים חיוניים שמסתירים ממדינת ישראל למען לא לפגוע באינטרסים אמריקאיים במזרח התיכון, האם לעם קטן זה שלנו יש ברירה אחרת? ואם בעקבות משפט פולארד יתעורר גל של אנטישמיות בארה"ב, הלא לא ייווצר יש מאין. האנטישמיות קיימת - כך מוכיחים סקרים שנעשו שם לא ע"י גורמים יהודים בסתר או בגלוי - ב-40% של האוכלוסיה האמריקאית. ואם כל המידע שפולארד מסר לנו היה חיוני, מדוע לא העזנו לומר ל"אח הגדול": במלחמת הקיום של עם נרדף אין מנוס אלא לרגל אצל "ידידים", במיוחד כש-מסתירים עובדות. ועם ידידים כאלה קשה, קל אולי יותר לנו להסתדר עם אויבים מוצהרים. ואם החומר שמסר לנו פולארד הרס את תשתית הביון האמריקאי ויחייב בנייה מחודשת שתארך חמש שנים - אוי לאמריקאים על תשתית כזאת. והאם כל הניפוח של מעשה יונתן ואשתו אן המיסכנה לא נשמע מבוזים?

על דא ועל הא

* איידס!!! מי חילק את דפי ההסברה שנחתו בתאי-הדואר? מדוע לא הדגישו את המסר העיקרי כיתר שאת: המתירנות המינית הגיעה לקצה הדרך, כי יש סיכון הולך וגדל במגע עם כל מי שמזדמן. וחלילה אין להפלות את המתנדבים לרעה, כי מה עם בנינו/בנותינו שישבו מאי-שם ולא שמרו על חיי נזירות?! אומרים - אמצעי התקשורת שבארצות המערב - חיי המין הופכים לשמרניים ביותר - הבינו לבינה מתקיים בין בעל ואישה. האם מעתה יאמרו המטפלות-מחנכות-מלוות: לעזאזל עם הגלולה, העיקר הקונדום!?

* חומר למחשבה: כתוב על דף שנתלש מלוח עברי של ח' באדר תשמ"ז: על משה רבנו נאמר שהיה כבד-פה וכבד-לשון. ללמדנו כי גדולתו של מנהיג אינה בכך שהוא שובה את לב העם בנאומים, אלא בכך שהוא מביא את העם למעמד של "נעשה ונשמע"...

ומנהיגינו לא שובים את לבנו, לא בנאומים ולא במעשים, ומה שהם אומרים לא תמיד כדאי לשמוע.

* על שני דברים שמחנו בימים אלה לפחות: על ניצחון "מכבי-תל-אביב" במשחק כדורסל במדריד ועל ניצחונה של נבחרת הטניס שלנו בגביע-דייוויס נגד צ'כיה. עם כל הכבוד למכבי, יש להצטער שלא מעט מן הניצחון שייך לשני שחקנים כושים ויהודי אמריקאי, שאחרי עשר שנים בארץ מתכוון לחזור הביתה. הניצחון על צ'כיה הוכיח שנתן להגיע לכך גם בתוצרת-בית!

* הלכנו לראות את הבלט הישראלי מעלה את "סינדרלה" למוסיקה של פרוקופייף. איזה תענוג. כימיו מעולה, תפאורה מרשימה ולהקה שידעה להצחיק את הקהל בסיפור ילדים ישן-נושן. מי שלא בא לחזות - הפסיד.

* לקוראינו אשר משנסים מותניים לקראת עוד חגיגת פורים: תנהג בזהירות (בכל המש-מעויות). מה דעתכם שבימים של צנע כלכלי נחסוך ימי חג ע"י הזזת ליל הסדר ליום העצמאות?

א ר י ק

נושברים מטיבעם פורצים פתאום. אך התהליך שחולל אותם לעולם מתחיל הרבה לפני שהם מתגלים. אם היום אנו נמצאים במצב לא נח כל כך, של חפיפה בין משבר כלכלי ומשבר חברתי-ערכי, הסיבות לכך נעוצות מן הסתם בעבר.

ואם באים לנתח בראש קר את התהליך, עולות מן הניתוח מספר שאלות קשות ומספר מסקנות אפשריות.

ראשית, עלינו להודות שהתדמית, או הדימוי (למי שרוצה) החיובי של הקיבוץ כעמוד תווך בחברה הישראלית נמוג בין ערפילי הצרכנות ורמת החיים גם למי שמתבונן בנו מבחוץ, וגם למי שמסתכל בעצמו מבפנים. הימים בהם היינו תנועה דומיננטית בחברה הישראלית נובחיו הדימוי החי-צוני והעצמי חלפו להם לבלי שוב. מה נשאר? אם כך, נשארה חברה שאין לה יותר יעדים מחוץ לעצמה, ושנעה במעגלים קטנים והולכים לרמה של חברה צרכנית, שהבסיס המשותף של הפרטים המאוגדים בתוכה הוא כלכלי בלבד.

למה זה רע? כי אם הצידוק היחידי להיותנו חברה שיתופית הוא כלכלי בלבד, אז כאשר המערכת הכלכלית מתמוטטת אין יותר צידוק לקיומנו.

במשך שנות דור הפכנו מחברה הומנית-חילונית שהאדם היה מטרתה העיקרית, לחברה צרכנית, שהאדם בה הוא המשך של אמצעי הייצור. קצת מצחיק ומוזר, אבל כדי למנוע סוג כזה של חברה נוסד רעיון הקיבוץ. הפכנו מחברה שהאמינה בכוחה לשנות דברים, לחברה של יחידים שאינם מאמינים בכוחם לשנות דבר.

עם הזמן הצמחנו לעצמנו מנגנוני בקרה חברתיים, שהפכו אותנו לחברה כל-כך מבוקרת ומבוקרת את עצמה (כמעט לכל צורך ישנה ועדה) עד שאיבדנו כמעט לחלוטין את הספונטניות החברתית שלנו. וכשזו תאבד לנו, נאבד גם את כוח היצירה החברתי שלנו.

למעשה הענקנו יד כך הרבה סנככות למערכת הכלכלית על חשבון המערכת הערכית חברתית, עד שהיום בעידן המשבר נותרנו עם תהווה לא נוחה, שרימינו למעשה את עצמנו.

כדי לשנות כיוון, יש לעשות קיום כל שינוי בתפיסת העולם. אפשר להתחיל במשהו קטן, לא גדול מדי, כמו הסכמה לכך שאין אנחנו חברה שהיעדים שלה כלכליים בלבד. אין כאן כוונה לנסות לחזור לאנכרוניזם, אלא להבין שיעד כלכלי אינו תירוץ מספיק כדי לקיים חברה שיתופית, ובעיקר קר כאשר הוא נכשל. אני לא עד כדי כך נאיבי, וברור לי כנור לכולט, שרמת-חיים שהושגה, היא שטח כבוש שיהיה קשה מאוד לשחרר אותו, אולשתחרר ממנו. אבל המציאות לוחצת, וההכרח לא יגונה. בואו ננצל את המצב הקשה להתעלות חברתית. בתקופה הקרובה תימצא חברת כפר-הנשיא במצב של בירור נוקב של דרכה הכלכלית. בואו נברר גם מהי דרכנו החברתית. בואו נשקיע קצת יותר בשאלה לאן אנחנו הולכים כחברה?

המציאות היקרתה בפנינו את ההזדמנות, בואו לא נחמיץ את ההזדמנות הזאת. מי יודע אם תהיה אחרת. התדמית שלנו התמוטטה בעינינו ובעיני אחרים. בואו נבנה חדשה תחתיה, טובה יותר. יש הרבה מה לעשות, אז בואו נרים את הכפפה שזרקה לנו ההיסטוריה ביחד. בואו נהיה חברה שמח-פשת פתרון חברתי, במקום שנהיה חברה שמרטטת קווים אחרונים להתפוררותה.

ד ו ד

בית ספרנו הקטן בסכנה.

כפי שנמסר ב"מה נשמע" לפני שבוע, עומדות לפנינו החלטות גורליות לגבי המשך בית-הספר בבית. הפעם לא מדובר בחוסר מורים או בחוסר מקום, אלא במגמה כללית של משרד החינוך, להפסיק לתמוך בבתי-ספר של פחות מ-100 תלמידים.

ביום חמישי זה, 26.3.87, מקיימת ועדת החינוך במועדון

י ש י ב ה פ ת ו ח ה

בהשתתפות: מרכז החינוך האזורי ג.ע. - שמעון שוורץ
ורכזת החינוך בתק"ס - תמר וולפין.

בשלב זה נגלגל את הנושא בכיוונים שונים, בלי לנסות להגיע להחלטות. יש מקום לבוא עם הצעות, כי כעת הכול עדיין פתוח.

המוטו הוא: "מוטב שנשלוט בגורלנו, לפני שינחיתו זוראות מלמעלה".

כל מי שהיו לו/יש לו/יהיו לו ילדים/נכדים/נינים בבית-ספרנו מוזמן להביע את דעתו.

בקיצור - כל הציבור מוזמן.

מוסרת: ג'וליה ב.

רכזת ו. החינוך

87 1317

ע ל ע ב ו ד ת

- 14 -

פִּינַת הַסֵּרֶט הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: סוזן - סוזן DESPERATELY SEEKING SUSAN

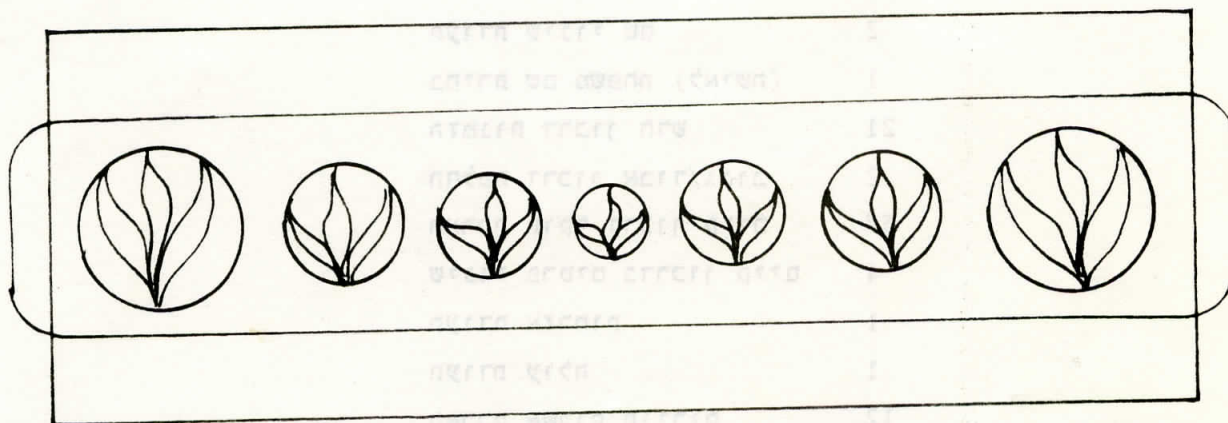
בימוי: סוזן זיידלמן

משתתפים: רוזנה ארקט, מדונה, אידן קאוויין

זהו סרט על עצמאות או על כיצד לתת לצד הפנימי שלך לצאת, וגם על אנשי הפרברים למול אנשי הבוהמה. לדברי הבמאית רצתה לעשות סרט כמו "עליזה בארץ הפלאות". סוזן שבסרט היא רק בבואתה המשתנה לאט של רוברטה שבסרט. רוברטה היא עקרת-בית משועממת מניו-ג'רסי, החיה לצידו של בעלה, מוכר אמבטיות-ז'אקוזי מרובע, אשר יוצאת בעקבות סידרת מודעות בעיתון לחפש את סוזן, שנראית בדמיונה כמו שמגלמת כל מה שהחסירה בחייה. במקום לפגוש בה, היא לובשת את דמותה של סוזן, לאחר שאיבדה את זכרונה שלה. כאשר היא הופכת לסוזן, הופכים חייה למוזרים וקסומים.

בסרט מככבת גם הזמרת המפורסמת מדונה, שזוהי לה הופעתה הראשונה בסרט. הופעה לא רעה בכלל בשביל מתחילה. אל תבואו רק בשביל מדונה לסרט זה, יש בו הרבה יותר ממדונה בלבד. הסרט הופק כסרט קטן בתקציב נמוך, אך קרה לו מה שקורה לפעמים לסרטים קטנים (ראה פלטון) והוא זכה להתגלות תקשורתית גדולה בארה"ב ובאירופה - וגם אצלנו בארץ הקודש זכה להיות להיט לא קטן.

ו. (וניל) סרטים

נעים! ♥ !

פ ס ח

החלטנו לקיים סדר כמועדון וסדר בחדר-האוכל, כדי שיהיה לנו יותר מקום, יותר נוח. אין בכוונתנו לקבל יותר אורחים מהרגיל, ז.א. קרובי משפחה. אין יותר ציוד וכלים ולא נקנה יותר. פשוט, רוצים פחות צפיפות. מי שלא החזיר עדיין את הדף (בקשר לפסח) חייב לעשות זאת עכשיו, אפילו עם סימן שאלה, אחרת לא נבטיח לו מקום בסדר. רק בשיתוף פעולה מלא נצליח.

להשתמע
נ ט ע

שיפור לדירת הנופש

אנחנו קשורים עכשיו בלעדית לסוחר מטבריה, שבא אלינו בכל יום שני בשעות הבוקר. נקווה שסידור זה יקל על המעוניינים (בעיקר בתיקונים). בני פ.

האם יש לך כורסה במצב טוב שאינך זקוק לה? ועדת החברה מעוניינת לרכוש/לקבל רהיט כזה, כדי לשפר את הריהוט של דירת הנופש בתל-אביב. בהצעות נא לפנות אל הלן לוין.

ת ב ר ו א ה

הרשימה לבעיות תברואה תהיה מעתה תלויה על דלת המספרה הישנה. דרור

ל כ ל ה ח ב ר י מ

אנו, כל משפחת דיבון והענפה, רוצים להודות לכולם מקרב לב על כל דרישות השלום החמות, חמימות הלב והדאגה הכנה שנתת לנו בתקופה הזו. אנו כולנו מלאי תודה שהניתוח עבר בשלום, ומקווים שהחלמה תמשיך יפה כמו שהתחילה. ד"ש חמה מאיזי לכולכם, והרבה תודות גם בשמו.

דו"ח ועדת הבריות.

קטעים מהחלטות הוועדה בחודשים האחרונים.

י כ ו א ר הוחלט לבקש מהאקונום להגיש גבינות ומרגרינה דלות שומן לארוחת הבוקר והערב.

ב-15.1.87 הרצה בפנינו טייס מטוס ריסוס על בעיית ריסוס הכותנה בשטחים הקרובים לקיבוץ. כל החברה הוזמנה.

פ ב ר ו א ר תחילת הדיונים על עישון במקומות ציבוריים.

הוחלט לקיים פגישה עם נהגי אמבולנס, צוות המופאה והרופא, בכדי להחליט על הציוד הנחוץ לאמבולנס החדש. לך ו. אחראי על הנושא.

מ ר ק רופא שיניים - בעקבות המצב הכלכלי של המשק, והצורך בצמצומים, סוכס לבקש שג'ק ק. יעביר שלושה ימים בשבוע במקום ארבעה ימים, לתקופת נסיון של ששה חודשים. ג'ק הסכים, וכבר משתתף במבצע.

בנוסף לכך תגיע באפריל שיננית מאמריקה כמתנדבת, ותישאר כאן עד סוף מאי.

נהגי אמבולנס - סוכס למצוא עוד מישהו/מישהי להשתתף בקורס מ.ד.א. לנהגי אמבולנס. "אידס" - נערך דיון כללי בנושא, והועלו ההצעות הבאות:

- (1) כל מתנדב ואולפניסט המגיע למשק יעשה בדיקת דם עם קבלתו.
- (2) לערוך מבצע הסברה וחינוך לילדי בית הספר המקומי ו"עמק החולה".

עישון נושא העישון במקומות ציבוריים ובאירועים חברתיים יובא לדיון במזכירות, ולאחר מכן לאספם.

איליין א.

לשלוש

26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36

תליתי על לוח המודעות דף, כדי שחברים יחתמו את שמם בתמיכה לפעילות א-פוליטית למען השלום. נרשמו כ-70 חברים, וזה לא מה שציפיתי, אך לא נורא. כשהורדתי את הרשימה כדי לשלוח אותה, נתגלה עוד דבר שלא ציפיתי לו. (ראה "קישוט" מצורף).

האם גם בקיבוץ הגענו לחוליגניזם של הרחוב?
האם אפשר לשלוח רשימה זו, במלוא תפארתה, בשם חברים מכפר הנשיא?
אולי יקום הפחדן ויזדהה?

א ד י

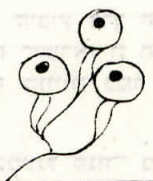
ספרים חדשים בספריה.

שם המחבר	שם הספר	הנושא
דז'קין ע.	מחלות נפש והפרעות בהתנהגות	
רוג'רס קרל ר.	להיות בני זוג	על נישואין ותחליפיהם
חאסן סאנה	אויב בארץ מובטחת	רשמים על ישראל של מצריה
עוז עמוס	קופסה שחורה	רומן
דור אהוד	מלח הארץ	רומן על קיבוץ
ברלין ישעיהו	נגד הזרם	מסות בהיסטוריה של האידיאות
בן-שלום דוד (הונזו)	מדריך לבובטרון	
תומס דילן	תחת חורש חלב	משחק לקולות של עיירה ולשית
דייטון לן	מלחמת בזק	מעלית היטלר עד נפילת דנקירק
גארי רומן	ליידי L	רומן
ניבן לארי	עולם של פטאבים	מדע בדיוני
" "	" "	" "
סינקלר אפטון	הג'ונגל	רומן על החלום האמריקני והמהגרים
ריד פירס פול	וילה גוליצין	דראמה - ריגול
צלקה דן	משחק המלאכים	רומן
קאסלר קלייב	אוצר טמון בסקיילופ	"
קארה ג'ון לה-	המתופפת הקטנה	ריגול
קרפנטיר אלחו	מלכות העולם הזה	חיי העבדות בהאיטי במרד נגד הקולוניאליזם
מניב אשר	חולשתו של הכוח	הכוח ביחסים בינלאומיים ובהקשר הישראלי
קונדון, ריצ'רד	הכבוד של פריז	רומן

מחקר: חברי הקיבוצים לא מרוצים מחיי התרבות

מאת סופר, "דבר" לענייני התיישבות
רק שליש מחברי הקיבוצים שבעי רצון מחיי התרבות בקיבוציהם. הרוב שבעי רצון במידה בינונית, ו-19 אחוז אינם שבעי רצון כלל, כך עולה ממחקר על תרבות הפנאי בקיבוץ ובמושב, שערכו שמעון שור ואלכסנדר אכנת מן המכון לחקר הקיבוץ שבאוניברסיטת חיפה.
בגליון האחרון של "תקמוז", המופץ בין פעילי התק"ם, מסופר, כי מן המחקר עולה, שבתודעת חברי הקיבוצים נקשרת התרבות בקיבוץ בעיקר בחגים, במסיבות ליל שבת ובאירועי תרבות פנימיים אחרים; פחות מזה נקשר המושג בהרצאות, בחוגי לימוד ובפעולות אחרות בתחום ההשכלה, ועוד פחות בתרבות קנויה, כגון הצגות וסרטים. העניין בתרבות קנויה יורד ככל שהגיל עולה. נשים מגלות עניין מועט יותר מגברים בפעילות לימודית, בחוגי אמנות ובהרצאות.
בהשוואה בין הקיבוץ למושב נמצא, ששביעות הרצון הממוצעת מחיי התרבות גבוהה יותר בקיבוץ מאשר במושב. הממוצע במושב עולה רק במידה מסוימת על "שביעות רצון מועטה", ואילו בקיבוץ הממוצע גבוה מעט מ"שביעות רצון בינונית".

תחי

הסטטיסטיקה!

ספרים חדשים (המשך)

AUTHOR	TITLE	CONTENTS
Prawer, Jhabvala' Ruth	How I Became a Holy Mother and other stories	Stories of India
Mace, Nancy L.	The 36-hour Day	Geriatry, Alzheimer's Disease
uentes, Carlos	The Old Gringo	Novel, Pancho Villa - Mexico
Lodge, David	Out of the Shelter	Childhood, Aftermath of W.W.2
Neville, Jill	Last Ferry to Manly	Australian Novel
Sanders, Lawrence	The Fourth Deadly Sin	Mystery
Farmer, Philip J.	Father to the Stars	Sc. Fiction
Guin, Ursula Le	Earthsea Trilogy	" "
Plunkett, James	Strumpet City	Novel, Ireland 1907 - 1914
Shaw, Irwin	Beggar-Man, Thief	Sequel to "Rich Man, Poor Man"
Manhattan Avro	The Vatican Moscow Washington Alliance	Vatican Power Politics
Young, Lailan	Love Around the World	
Winn, Denise	Men on Divorce	Conversations with the Author
Wolfe, Tom	In Our Time	Contemporary America, Illust.
Davis, William	Pick of Punch	
Janowsky, Oscar I.	People at Bay	The Jewish Problem in E. Europe pre 1940
Steele, Danielle	Wanderlust	Novel
Woods, Sara	This Fatal Writ	Crime - Treason

רוב הקיבוצים החלו בשידורי וידאו בין 1981 ל-1984 ורובם משדרים פעם בשבוע או יותר. התכניות אותן רואה חבר קיבוץ דרך הכבלים כוללות הקלטות מהטלוויזיה הישראלית המשודרת בזמן נוח יותר, תכניות קנויות כמו "ערוץ לקיבוץ" וסרטים.

רק 40% מבעלי "וידאו במעגל סגור" מפיקים תוכניות עצמיות-מקומיות, והדגש שלהן הוא בד"כ בידור. אחוז קטן בלבד רואה בכבלים דרך להגביר את מעורבות החברים, להעביר מידע או במה לביטוי עצמי והעברת דעות של החברים בקיבוץ. רוב חברי הקיבוצים מעדיפים לראות על המסך הקטן - מלבד שידורי הטלוויזיה הישראלית - קודם כל את היצירה העצמית של קיבוץ. במקום השני רואים בו ככלי להעמקת התקשורת עם התנועה או קיבוצי האזור ורק בסוף הרשימה עומדת ההתעניינות בישוים לא קיבוציים.

וידאו לבידור ולא כבמה לדעות

כ-70 קיבוצים מקיימים שידורי וידאו במעגל סגור, אליהם הצטרפו במשך 1986 50 נוספים - כך עולה מסקר וידאו בקיבוצים 1986 שהוכן במשותף על ידי יד טבנקין, המכון לחקר הקיבוץ באוניברסיטת חיפה ומחלקת הסברה ותקשורת של ברית התנועה הקיבוצית.

נתוני הסקר מדברים על אחוז גבוה יותר של קיבוצי השומר הצעיר, לעומת קיבוצי התק"ם, המקיימים שידורים במעגל סגור, ויותר קיבוצים ותיקים מאשר צעירים או בעלי ותק בינוני. גודל הקיבוץ, נמצא, אינו גורם לקיום או אי קיום שידורי וידאו.

תקצין 22

ינואר-פברואר

1987

הזמנה

לפתיחה החגיגית !!
המדרחוב החדש של

"פּוֹר דִּזְנִיגוֹף"

★ ★ ★ פּוֹרִים '87 ★ ★ ★
★ ★ ★

בואו להזדנף

הערב ב-21:30

בחדר האוכל, רחוב דִּזְנִיגוֹף

* Rain, rain go away....Nearly 650 at the time of writing, and even our elders remember very few years like it. It rather washed out Purim for the little ones, but the show they put on in the dining room, with the larger than life puppets, was very good, even if slightly disorganised.

* The grown-up's Grand Purim Party is taking place tonight which means, of course, that there will be no supper served in the dining room.

* And there are people who are thinking about Pessach already. This year we are trying out a new system - two separate Sederim, one in the Moadon and one in the dining room. The reason is mainly practical. Chaverim feel that during the last few years their enjoyment has been marred by the terrible crush, because of our growing, "k'neineh horrah", population.

* Again, our best wishes to Issy, who has passed his operation, and is doing as well as can be expected at this stage.

* And to conclude- another eulogy we have received for Tsvi:

ZVI LEVENSON.

With the passing of Zvi, we have lost one of our characters of the kibbutz.

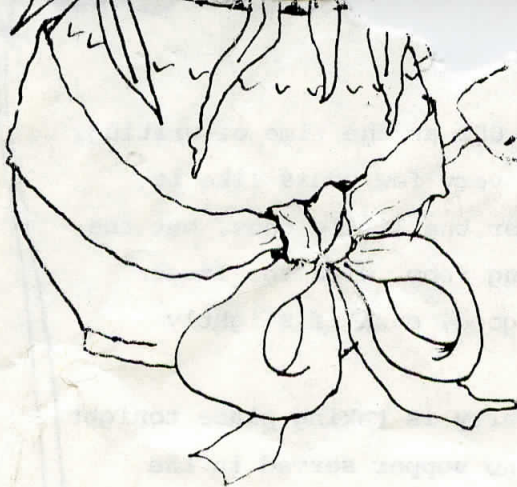
It was really after two years in the foundry, before I had the privilege of speaking to him for the first time. I happened to run into a technical problem and Jack Golan suggested that I ask Zvi. Apparently, Jack was one of many that Zvi was not on speaking terms, needless to say he helped in solving the problem and we had an excellent relationship that lasted these last 19 years. As a craftsman, he was second to none and I have met very few people who match his skill and knowledge.

I did a couple of stints of guard duty with him and learnt alot of his personal experiences. He was conscripted in the first batch on the outbreak of World War II and served in the Royal Engineers in Europe. He was evacuated from Normandie in France on the last ship. The ship before his was torpedoed with the loss of 700 troops. Afterwards, he was posted to the Middle East and saw service in Iraq, Syria and Lebanon. Rich and bitter experiences that were always of an interesting nature. His one happy note was when he was in Durban, South Africa for three months while in transit to the far east. He was adopted by a Jewish family, a baker, whose son was for a time a member of Timorim.

In the last few years after his first attack, he seemed to be more relaxed to his fellow Chaverim. He was an interesting person in many ways and a person who was very intolerant of the numerous know-alls and braggots we had in the foundry.

He will always remain in my memory as a good man and a true character and will remain in my memory with true respect.

MAX CHAIT

מזל טוב מזל טוב

HAPPY BIRTHDAY

17.3.87. Avishag Eder (from last week)

22.3. Shalev Nemenov
Daniella Lopov

Dinah Bedak

Rachel Ginat

23.3. Minah Sela

Re'uven Mendzigurski

Chaim Basso

25.3. Netta Ellman

Allison Hame'iri

27.3. Rachel Avidor

Leor Schwartzman

Dotan Ma'ayan

28.3. Betty Eder

Batya Whitham

Ofer Frank

Anat Nitzan

Neriah Agam

Rimon Franklin

Eyal Easton

HAPPY ANNIVERSARY

23.3.87. Shlomit & Yehuda Farchi

25.3. Rivah & Jack Ben-Nathan

27.3. Ruthie & Gaddie Amit
Shoshana & Lennie Yodaiken

FILM OF THE WEEK

DESPERATELY SEEKING SUSAN -

Producer: Susan Zeidelman

with Rosanna Aarket, Madonna, Edan Cawyn

This film was made on a shoestring budget,
and managed to capture world-wide audiences,
not only because of Madonna's singing voice,
but because of the story, which is warm
human and interesting.

SAT. NIGHT as usual.

IMPORTANT Today between 12.30 - 13.30

you may collect food for
the evening meal, which as we mentioned
will not be served in the dining room tonight.

J A H R Z E I T

DAVID LEVY - 23 Adar